

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (ôsma komora)

z 25. októbra 2012 (*)

„Spoločný systém dane z pridanej hodnoty – Smernica 2006/112/ES – články 170 a 171 – Ôsma smernica o DPH – článok 1 – Smernica 2008/9/ES – článok 3 písm. a) – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty zdaniteľným osobám, ktoré nemajú sídlo na území štátu – Zdaniteľná osoba so sídlom v členskom štáte, ktorá v inom členskom štáte vykonáva iba technické testy alebo výskum“

V spojených veciach C-318/11 a C-319/11,

ktorých predmetom sú dva návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Förvaltningsrätten i Falun (Švédsko) z 21. júna 2011 a doručené Súdnemu dvoru 27. júna 2011, ktoré súvisia s konaniami:

Daimler AG (C-318/11),

Widex A/S (C-319/11)

proti

Skatteverket,

SÚDNY DVOR (ôsma komora),

v zložení: sudcovia L. Bay Larsen (spravodajca), vykonávajúci funkciu predsedu ôsmej komory, A. Prechal a E. Jarašinas,

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteňom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2012,

so zreteňom na pripomienky, ktoré predložili:

- Daimler AG, v zastúpení: M. Punkki, advokat,
- Widex A/S, v zastúpení: M. Selin, jur. kand.,
- Skatteverket, v zastúpení: K. Alvesson, splnomocnená zástupkyňa,
- švédska vláda, v zastúpení: C. Meyer-Seitz, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: L. Lozano Palacios a J. Enegren, splnomocnení zástupcovia,

so zreteňom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu článku 1 ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu (Ú. v. ES L 331, s. 11; Mim. vyd. 09/001, s. 79), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/98/ES z 20. novembra 2006 (Ú. v. EÚ L 363, s. 129, ďalej len „ôsma smernica“), ako aj článku 3 písm. a) smernice Rady 2008/9/ES z 12. februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte (Ú. v. EÚ L 44, s. 23).

2 Tieto návrhy boli podané v rámci dvoch sporov, a to medzi Daimler AG (ďalej len „Daimler“) so sídlom v Nemecku a Widex A/S (ďalej len „Widex“) so sídlom v Dánsku proti Skatteverket, švédskemu daňovému orgánu vo veci zákonnosti rozhodnutí tohto orgánu o zamietnutí ich žiadostí o vrátenie dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) zaplatenej vo Švédsku pri nadobudnutí tovarov alebo služieb.

Právny rámec

Právo Únie

3 Článok 170 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1), zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2007/75/ES z 20. decembra 2007 (Ú. v. EÚ L 346, s. 13, ďalej len „smernica o DPH“) stanovuje:

„Každá zdaniteľná osoba, ktorá v zmysle článku 1 [ôsmej smernice]... a článku 171 tejto smernice nie je usadená v členskom štáte, v ktorom nakupuje tovar a služby alebo do ktorého dováža tovar podliehajúci DPH, má právo na vrátenie DPH, pokiaľ sa tovar a služby použijú na [niektoré stanovené účely].“

4 Článok 171 ods. 1 smernice o DPH znie:

„DPH sa vracia zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte, v ktorom nakupujú tovar a služby alebo do ktorého dovážajú tovar podliehajúci DPH, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte, v súlade s podrobnými predpismi ustanovenými v [ôsmej smernici].

...“

5 Článok 1 ôsmej smernice stanovuje:

„Na účel tejto smernice ‚platiteľom dane [zdaniteľnou osobou – *neoficiálny preklad*], ktor[á] nemá sídlo na území štátu‘ je osoba..., ktorá... nemá v tomto štáte ani sídlo svojej hospodárskej činnosti ani stálu pobočku, cez ktorú by vykonávala obchodný styk, a ani, v prípade, že takéto sídlo alebo pobočka neexistujú, svoje bydlisko alebo svoje bežné sídlo, a ktorá... nedodala žiadne tovary ani služby považované za dodané v danom štáte, [s výnimkou niektorých dopravných služieb a niektorých ďalších služieb].“

6 ?lánok 1 smernice 2008/9 stanovuje:

„Táto smernica ustanovuje podrobné pravidlá pre vrátenie [DPH], ktoré sú ustanovené v ?lánku 170 [smernice o DPH], zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v ?lenskom štáte vrátenia dane a ktoré spĺňajú podmienky ustanovené v ?lánku 3.“

7 ?lánok 3 tejto smernice znie:

„Táto smernica sa vzťahuje na každú zdaniteľnú osobu, ktorá nie je usadená v ?lenskom štáte vrátenia dane a ktorá spĺňa tieto podmienky:

a) ... nemala v ?lenskom štáte vrátenia dane sídlo svojej ekonomickej ?innosti ani stálu prevádzkaru, odkiaľ vykonávala podnikateľskú ?innosť, alebo ak takéto sídlo ekonomickej ?innosti alebo stála prevádzkaru neexistujú, nemala na tomto území svoje bydlisko alebo obvyklé miesto pobytu;

b) ... nedodávala žiaden tovar ani neposkytovala žiadne služby, ktoré sa považujú za dodané alebo poskytnuté v ?lenskom štáte vrátenia dane, s výnimkou [niektorých prepravných služieb a ďalších služieb].“

8 ?lánok 28 uvedenej smernice spresňuje:

„1. Táto smernica sa vzťahuje na žiadosti o vrátenie dane podané po 31. decembri 2009.

2. [Ôsma smernica] sa zrušuje s účinnosťou od 1. januára 2010. Jej ustanovenia sa však naďalej uplatňujú na žiadosti o vrátenie dane podané do 1. januára 2010.

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu, okrem odkazov týkajúcich sa žiadostí o vrátenie dane podaných do 1. januára 2010.“

Švédske právo

9 Podľa § 1 ods. 1 hlavy 10 zákona (1994:200) o dani z pridanej hodnoty [mervärdesskattelagen (1994:200)] z 30. marca 1994 (SFS 1994, ? 200) je zahraničný hospodársky subjekt na svoju žiadosť oprávnený na vrátenie dane zaplatenej na vstupe pod podmienkou, že:

1. daň na vstupe sa týka nákupu alebo dovozu, ktoré súvisia s obratom z ?innosti vykonávanej v zahraničí;

2. obrat, ak sa dosiahne na území Európskeho spoločenstva, podlieha zdaneniu alebo na jeho základe vzniká nárok na vrátenie dane zodpovedajúci nároku vyplývajúcemu zo švédskeho práva, kde sa obrat dosiahol, a

3. obrat by bol zdaniteľný alebo by na jeho základe vznikol nárok vyplývajúci zo švédskeho práva na vrátenie dane, aj ak by sa dosiahol na území Švédska.

10 ?lánok 15 hlavy 1 toho istého zákona definuje zahraničný podnik ako podnik, ktorý nemá vo Švédsku ani sídlo svojej ekonomickej ?innosti, ani stálu prevádzkaru a ani obvyklé miesto pobytu.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

11 Daimler, ktorá má sídlo ekonomickej činnosti v Nemecku, testuje automobily v zimných podmienkach v testovacích zariadeniach v severnom Švédsku. Vo Švédsku nemá vlastných stálych zamestnancov. Testovací zamestnanci na testovacie obdobie priletia. To sa rovnako týka aj používaného technologického vybavenia.

12 Daimler je jediným spoločným pobočkou vo Švédsku, ktorá jej poskytuje priestory, testovacie dráhy a služby súvisiace s testovaním. Zamestnancov švédskej pobočky tvoria štyria sezónni zamestnanci a generálny riaditeľ.

13 Daimler v zariadeniach vo Švédsku nevykonáva žiadnu inú činnosť podliehajúcu DPH. Transakcie uskutočňované v tomto členskom štáte pozostávajú z testovania potrebného na účely predaja automobilov, ktorý Daimler uskutočňuje v Nemecku.

14 V rámci testovania automobilov Daimler nadobúdala tovar, ktorý vo Švédsku neslúžil na účely zdaniteľnej činnosti.

15 Daimler požiadala Skatteverket v zmysle pravidiel vrátenia dane zahraničným hospodárskym subjektom o vrátenie DPH zaplatenej na vstupe pri nadobudnutiach tovaru.

16 Jej žiadosti sa týkali obdobia od 1. januára 2008 do 31. decembra 2008 a od 1. októbra 2009 do 31. decembra 2009. Nárokovaná suma predstavuje celkovo sumu 73 597 119 SEK. Žiadosti o vrátenie DPH za obdobie od 1. januára 2008 do 31. decembra 2008 boli na Skatteverket podané pred 1. januárom 2010, zatiaľ čo žiadosti za obdobie od 1. októbra 2009 do 31. decembra 2009 boli podané po 31. decembri 2009.

17 Skatteverket rozhodol, že požadované vrátenie DPH sa neprizná z dôvodu, že Daimler mala vo Švédsku stálu prevádzkaru. Neodvolal sa na existenciu dodávok tovaru alebo poskytnutia služieb, ktoré táto spoločnosť uskutočnila vo Švédsku.

18 Daimler podala proti rozhodnutiu Skatteverket žalobu na Förvaltningsrätten i Falun. Tvrdila, že vo Švédsku nemá stálu prevádzkaru.

19 Skatteverket navrhuje žalobu zamietnuť.

20 V tejto súvislosti Förvaltningsrätten i Falun rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto otázky:

„1. Ako sa má v rámci preskúmania veci v zmysle ustanovení práva Európskej únie vykladať výraz „stála prevádzkaru“ odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť“?

2. Má sa zdaniteľná osoba so sídlom svojej ekonomickej činnosti v inom členskom štáte, ktorej činnosť spočíva predovšetkým vo výrobe a predaji automobilov a ktorá vykonávala zimné testovanie automobilových modelov v zariadeniach vo Švédsku, považovať za subjekt, ktorý má stálu prevádzkaru vo Švédsku, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť, ak táto osoba nadobúdala tovary a prijímala služby, ktoré sa používali v testovacích zariadeniach vo Švédsku, bez vlastných zamestnancov trvalo usadených vo Švédsku, a ak sú testovacie činnosti nevyhnutné na vykonávanie jej ekonomickej činnosti v inom členskom štáte?

3. Má na otázku ? 2 vplyv skutočnosť, že zdaniteľná osoba je jediným spoločníkom švédskej pobočky, ktorej účelom je takmer výlučne poskytovať tejto osobe na účely testovacej činnosti rôzne služby?“

Vec C-319/11

21 Widex, ktorá má sídlo ekonomickej činnosti v Dánsku má v Štokholme výskumný ústav.

22 Táto spoločnosť nadobúda tovary a prijíma služby pre potreby výskumných prác, ktoré vykonáva v tomto ústave.

23 Widex požiadala Skatteverket v zmysle pravidiel vrátenia dane zahraničným hospodárskym subjektom o vrátenie DPH zaplatenej na vstupe za uvedené nadobudnutia tovaru. Jej žiadosť, ktorá sa týka obdobia od 1. januára 2008 do 31. decembra 2008, bola Skatteverket doručená 9. júna 2009. Požadovaná suma predstavuje 109 023 SEK. Zodpovedá DPH zaplatenej pri nadobudnutí tovaru, najmä nákladom na prenájom, školenie a technické vybavenie.

24 Skatteverket rozhodol, že požadované vrátenie DPH sa neprizná z dôvodu, že Widex mala vo Švédsku stálu prevádzkareň. Neodvolal sa na existenciu dodávok tovaru alebo poskytnutia služieb, ktoré táto spoločnosť uskutočnila vo Švédsku.

25 Widex podala proti rozhodnutiu Skatteverket žalobu na Förvaltningsrätten i Falun.

26 Na podporu svojej žaloby v podstate uvádza, že vyrába sluchové pomôcky a že vo Švédsku má ústav, ktorý sa zaoberá výskumom v oblasti audiológie. Tento ústav je oddelením v rámci Widexu. Priestory v Štokholme neslúžia ani na uskutočňovanie predaja alebo marketingu, ani na poskytovanie služieb a v týchto priestoroch sa vykonáva výlučne výskum. Príjem ústavu tvoria finančné príspevky poskytnuté ústredím Widex v Dánsku. Widex poskytuje prostriedky určené na platy štyroch zamestnancov oddelenia výskumu a sociálne príspevky sú hradené priamo ústredím v Dánsku. Okrem toho Widex poznamenáva, že je nájomcom priestorov v Štokholme a že má ďalšiu švédsku pobočku v Malmö, ktorá predáva a distribuuje jej tovary vo Švédsku. Napriek tomu výskumný ústav nie je závislý od tejto pobočky.

27 Skatteverket navrhuje žalobu zamietnuť.

28 Skatteverket konštatuje, že na to, aby bolo možné považovať prevádzkareň za stálu prevádzkareň, musia byť splnené tri podmienky. Podľa tohto orgánu musí prevádzkareň disponovať ľudskými, ako aj technickými prostriedkami a musí mať natoľko stálu povahu, aby bola spôsobilá poskytovať alebo využívať tovary alebo služby. Nevyžaduje sa však, aby boli tovary alebo služby aj skutočne poskytnuté.

29 Skatteverket tvrdí, že Widex požiadala, aby bola zaregistrovaná ako zamestnávateľ s účinnosťou od septembra 2006, že činnosť sa vykonáva v priestoroch v Štokholme a že nákupy, ktoré boli uskutočnené na účely tejto činnosti, boli pravdepodobne vykonané z týchto priestorov, lebo značná časť faktúr bola vystavená na priestory v Štokholme. Z uvedeného vyvodzuje záver, že Widex má stálu prevádzkareň v Štokholme, pretože činnosť sa niekedy rokov vykonávala z rovnakého miesta a v priestoroch existuje prístup k ľudským a technickým prostriedkom.

30 V tejto súvislosti Förvaltningsrätten i Falun rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnu dvoru tieto otázky:

„1. Ako sa má v rámci preskúmania veci v zmysle ustanovení práva Európskej únie vykladať výraz „stála prevádzkare?, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť“?

2. Má sa zdaňovať osoba so sídlom svojej ekonomickej činnosti v inom členskom štáte, ktorej činnosť spočíva predovšetkým vo výrobe a predaji sluchových pomôcok a ktorá vykonáva výskum v oblasti audiológie vo výskumnom ústave vo Švédsku, považovať za subjekt, ktorý má stálu prevádzkare? vo Švédsku, odkiaľ vykonáva obchodné transakcie, ak táto osoba nadobúda tovary a prijíma služby s cieľom použiť ich pre uvedený výskumný ústav vo Švédsku?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej a druhej otázke vo veci C-318/11 a C-319/11

31 Svojimi prvými dvomi otázkami v obidvoch veciach C-318/11 a C-319/11 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či zdaňovať osobu na účely DPH usadenú v členskom štáte, ktorá v inom členskom štáte vykonáva len technické testy alebo výskumné práce okrem zdaňovaných transakcií, možno považovať za zdaňovaciu osobu, ktorá má v tomto členskom štáte „stálu prevádzkare?, odkiaľ vykonáv[a] podnikateľskú činnosť“ v zmysle článku 1 ôsmej smernice a článku 3 písm. a) smernice 2008/9.

32 Takéto kritérium zahŕňa dve kumulatívne podmienky založené jednak na existencii „stálej prevádzkarne“ a jednak na vykonávaní „podnikateľskej činnosti“ z tejto prevádzkarne.

33 Skatteverket sa domnieva, že právo na vrátenie DPH je vylúčené, ak má žiadateľ v členskom štáte vrátenia DPH stálu prevádzkare?, ktorá sa vyznačuje určitou stálosťou. Skatteverket zastáva v podstate názor, že článok 1 ôsmej smernice a článok 3 písm. a) smernice 2008/9 okrem iného nevyžadujú, aby táto prevádzkare? bezprostredne vykonávala zdaňované transakcie v členskom štáte vrátenia DPH pre vylúčenie práva na vrátenie DPH zaplatenej na vstupe v uvedenom štáte z dôvodu nadobudnutia tovarov alebo služieb touto prevádzkarňou.

34 Podľa Skatteverket z ustálenej judikatúry Súdneho dvora (rozsudky zo 4. júla 1985, Berkholz, 168/84, Zb. s. 2251; z 2. mája 1996, Faaborg-Gelting Linien, C-231/94, Zb. s. I-2395; zo 17. júla 1997, ARO Lease, C-190/95, Zb. s. I-4383; z 20. februára 1997, DFDS C-260/95, Zb. s. I-1005; zo 7. mája 1998, Lease Plan, C-390/96, Zb. s. I-2553, a z 28. júna 2007, Planzer Luxembourg, C-73/06, Zb. s. I-5655) vyplýva, že stálou prevádzkarňou je taká prevádzkare?, ktorá je samostatná v tom zmysle, že by táto prevádzkare? mohla na trh uvádzať tovary alebo služby. Nevyžaduje sa však, aby stála prevádzkare? tovary alebo služby skutočne dodávala alebo poskytovala.

35 V tejto súvislosti treba uviesť, že Súdny dvor vo všetkých rozsudkoch, ktoré uviedol Skatteverket v predchádzajúcom bode tohto rozsudku, vykladal pojem „stála prevádzkare?“ alebo „sídlo ekonomickej činnosti“ v súvislosti so skutočne vykonanými zdaňovacími transakciami na účely určenia miesta ich zdanenia. Súdny dvor pri tomto výklade vôbec nerozhodoval o odlišnej otázke, a to či sa museli zdaňované transakcie na účely vylúčenia práva na vrátenie DPH skutočne vykonať v členskom štáte vrátenia DPH alebo či stačí už samotná spôsobilosť vykonať takéto transakcie.

36 Čo sa týka tejto poslednej otázky, treba naopak pripomenúť, že Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 16. júla 2009, Komisia/Taliansko (C-244/08, Zb. s. I-130, body 31 a 32), rozhodol, že výraz „stála prevádzkare?, odkiaľ sa vykonáv[a] podnikateľská činnosť“ použitý v článku 1 ôsmej smernice [a v súvislosti v článku 3 písm. a) smernice 2008/9] sa má vykladať tak, že za zdaňovaciu osobu nerezidenta sa považuje osoba, ktorá nemá stálu prevádzkare?, odkiaľ obvykle

vykonáva zdaniteľnú podnikateľskú činnosť. Existencia aktívnej podnikateľskej činnosti v dotknutom členskom štáte totiž predstavuje rozhodujúci faktor pre vylúčenie uplatnenia ôsmej smernice. Súdný dvor tiež rozhodol, že pojem „podnikateľská činnosť“ použitý vo vete „odkiaľ sa vykonávajú podnikateľská činnosť“ sa môže týkať len transakcií na výstupe.

37 Z toho vyplýva, že na účely vylúčenia práva na vrátenie DPH musí ísť o skutočné vykonávanie zdaniteľných transakcií stálou prevádzkarou v štáte, kde bola podaná žiadosť o vrátenie DPH a nie len o jednoduchú spôsobilosť uvedenej prevádzkarne na vykonávanie takýchto transakcií.

38 V spore vo veci samej sa pritom nespochybňuje, že dotknuté podniky nevykonávajú prostredníctvom svojich služieb technického testovania a výskumu v členskom štáte, kde boli podané žiadosti o vrátenie DPH, zdaniteľné transakcie na výstupe.

39 Za týchto okolností treba priznať právo na vrátenie DPH zaplatenej na vstupe bez toho, aby bolo potrebné ďalej skúmať, či mal každý z dotknutých podnikov skutočne „stálu prevádzkaru“ v zmysle ustanovení, ktoré sa majú vyložiť, keďže dve podmienky, na ktorých sa zakladá kritérium „stálej prevádzkarne, odkiaľ sa vykonávajú podnikateľská činnosť“, sú kumulatívne.

40 Ako uvádza aj Komisia, takýto výklad je v súlade s cieľom uplatniteľných smerníc, ktorým je umožniť zdaniteľnej osobe získať vrátenie DPH zaplatenej na vstupe, ak v prípade neexistencie zdaniteľných transakcií uskutočnených v členskom štáte vrátenia DPH nemôže túto DPH zaplatenú na vstupe odpísať od DPH splatnej na výstupe.

41 Právo zdaniteľnej osoby usadenej v členskom štáte na vrátenie DPH zaplatenej v inom členskom štáte podľa ôsmej smernice teda zodpovedá právu na odpísanie už zaplatenej dane na vstupe vo vlastnom členskom štáte podľa smernice o DPH (rozsudok Planzer Luxembursko, už citovaný, bod 35).

42 Napokon treba poznamenať, že článok 1 ôsmej smernice a článok 3 písm. b) smernice 2008/9 výslovne podriaďujú právo na vrátenie DPH neexistencii dodávok tovarov a poskytnutia služieb, ktoré sa považujú za uskutočnené v členskom štáte vrátenia DPH, ak zdaniteľná osoba nemá v tomto štáte ani sídlo svojej ekonomickej činnosti, ani stálu prevádzkaru, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť, ani svoje bydlisko alebo obvyklé miesto pobytu, ak takáto prevádzkaru neexistuje.

43 Skutočné vykonávanie zdaniteľných transakcií v členskom štáte vrátenia je tiež spoločnou podmienkou vylúčenia práva na vrátenie, či už zdaniteľná osoba má, alebo nemá stálu prevádzkaru v tomto štáte.

44 Na prvé dve otázky v obidvoch veciach preto treba odpovedať tak, že zdaniteľnú osobu na účely DPH usadenú v členskom štáte, ktorá v inom členskom štáte vykonáva len technické testy alebo výskumné práce okrem zdaniteľných transakcií, nemožno považovať za zdaniteľnú osobu, ktorá má v tomto druhom členskom štáte „stálu prevádzkaru“, odkiaľ vykonávajú podnikateľskú činnosť“ v zmysle článku 1 ôsmej smernice a článku 3 písm. a) smernice 2008/9.

O tretej otázke vo veci C-318/11

45 Svojou treťou otázkou vo veci C-318/11 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či uskutočnený výklad pojmu „stála prevádzkare“, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť“ je v situácii, o akú ide v spore vo veci samej, spochybnený na základe skutočnosti, že zdaniteľná osoba je v írskom štáte, kde podala žiadosť o vrátenie DPH, jediným spoločníkom pobočky, ktorej účelom je výlučne poskytovať tejto osobe na účely technického testovania rôzne služby.

46 Skatteverket sa domnieva, že v spore vo veci samej má zdaniteľná osoba prostredníctvom výlučného podielu vo svojej pobočke stálu prevádzkare v írskom štáte, kde podala žiadosť o vrátenie DPH.

47 Tento orgán tvrdí, že Súdny dvor v bodoch 26 až 29 svojho už citovaného rozsudku DFDS rozhodol, že pobočka, ktorá disponuje ľudskými aj technickými prostriedkami a ktorá koná iba ako pomocník svojej materskej spoločnosti, tvorí stálu prevádzkare tejto materskej spoločnosti v írskom štáte, v ktorom sa táto pobočka nachádza.

48 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že pobočka s jediným spoločníkom, na ktorú poukazuje vnútroštátny súd, je samostatne zdaniteľnou právnickou osobou a že dotknuté nadobudnutia tovarov vo veci samej neuskutočnila táto pobočka.

49 Okrem toho treba poznamenať, že vo veci, ktorá viedla k vyhláseniu už citovaného rozsudku vo veci DFDS, sa pobočka nepovažovala za samostatnú, čo bolo na prospech obchodnej skutočnosti, ale len na účely určení, kto skutočne vykonal zdaniteľné transakcie spočívajúce v poskytnutí predmetných služieb, či materská spoločnosť, alebo pobočka, a následne, ktorý írsky štát bol štátom zdanenia týchto transakcií.

50 Vo veci C-318/11 však nie je splnená samotná podmienka existencie skutočne vykonaných zdaniteľných transakcií na výstupe poskytovateľom technických testov, ktorá predstavuje kumulatívnu podmienku spojenú so „stálou prevádzkarou“, a ktorá je teda sama osebe nevyhnutná na vylúčenie práva na vrátenie.

51 Na tretiu otázku vo veci C-318/11 preto treba odpovedať tak, že výklad pojmu „stála prevádzkare“, odkiaľ vykonávala podnikateľskú činnosť“ nie je v situácii, o akú ide v spore vo veci samej, spochybnený na základe skutočnosti, že zdaniteľná osoba je v írskom štáte, kde podala žiadosť o vrátenie DPH, jediným spoločníkom pobočky, ktorej účelom je výlučne poskytovať tejto osobe na účely technického testovania rôzne služby.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol takto:

1. **Zdaniteľnú osobu na účely DPH usadenú v írskom štáte, ktorá v inom írskom štáte vykonáva len technické testy alebo výskumné práce okrem zdaniteľných transakcií, nemožno považovať za zdaniteľnú osobu, ktorá má v tomto druhom írskom štáte „stálu prevádzkare“, odkiaľ vykonáv[a] podnikateľskú činnosť“ v zmysle článku 1 ôsmej smernice Rady 79/1072/EHS zo 6. decembra 1979 o zosúladení právnych predpisov írskych štátov týkajúcich sa daní z obratu – Úpravy o vrátení dane z pridanej hodnoty platiteľom dane, ktorí nemajú sídlo na území štátu, zmenenej a doplnenej smernicou Rady 2006/98/ES z 20. novembra 2006, a článku 3 písm. a) smernice Rady 2008/9/ES z 12.**

februára 2008, ktorou sa ustanovujú podrobné pravidlá pre vrátenie dane z pridanej hodnoty ustanovené v smernici 2006/112/ES zdaniteľným osobám, ktoré nie sú usadené v členskom štáte vrátenia dane, ale ktoré sú usadené v inom členskom štáte.

2. Tento výklad nie je v situácii, o akú ide v spore vo veci samej C-318/11, spochybnený na základe skutočnosti, že zdaniteľná osoba je v členskom štáte, kde podala žiadosť o vrátenie DPH, jediným spoločníkom pobočky, ktorej účelom je výlučne poskytovať tejto osobe na účely technického testovania rôzne služby.

Podpisy

* Jazyk konania: švédčina.